

Nejvyšší soud obnovil usnesení prvního soudu s tou opravou, že se poznamenává, že pohledávka banky P. 1,300.000 Kč s přísl. zapsaná ve vložkách čis. 737 jako vkladbě hlavní a čis. 809, 810, 815, 1178, 1121 jako vkladbách vedlejších jest žalobou vymáhána co do zbytku 727.550 Kč s přísl.

Důvody :

I když se podanou žalobou uplatňuje pohledávka z osobního poměru, avšak na nemovitosti zajištěná, jakž tomu v tomto případě, lze žalobu podle § 3 min. nař. ze dne 19. září 1860 čis. 212 ř. zák. poznamenati, je-li ten, proti němuž žaloba směřuje, zapsán v pozemkové knize jako vlastník zástavy. Podle žaloby, s níž spojila stěžovatelka návrh na povolení poznámky, a podle dlužního úpisu k žalobě připojeného ze dne 19. září 1911 jde o pohledávku hypotekárně zajištěnou na uvedených nemovitostech, kterou se zavázali podle odstavce 12 zaplatiti rukou společnou a nerozdílnou veřejná obchodní společnost P. a její veřejní společníci Ervín M. a Pavel M. Podle dalších údajů žaloby a listin k ní připojených byla přeměněna veřejná obchodní společnost na žalovanou komanditní společnost, společníci Ervín M. a Pavel M. zemřeli, pozůstalost po Ervínu M-ovi byla odevzdána polovici spolužalované Kamile M-ové a k pozůstalosti po Pavlu M-ovi se nikdo nepřihlásil. Veškeré tyto okolnosti v žalobě tvrzené a předloženými listinami osvědčené stačily k povolení navrhované poznámky, neboť nasvědčují tomu, že žalovaní jsou žalováni jako solidární dlužníci pohledávky hypotekárně zajištěné na nemovitostech patřících vlastnicky jim. Zda tomu tak jest ve skutečnosti a zda proto bude lze zapsati poznámku povolenou prvním soudem do pozemkové knihy, o tom nepřislušelo rozhodovati soudu prvnímu jako soudu procesnímu poznámku povolujícímu, který není zároveň soudem knihovním a jenž nebyl oprávněn konati o žádosti šetření, nýbrž je teprve věcí soudu knihovního, by zkoumal, zda knihovní stav připouští, by povolený zápis mohl býti proveden v pozemkové knize (§ 94 druhý odstavec a § 95 knih. zák.). K šetření konanému rekursním soudem nelze proto přihlížeti. Byla tudíž právem povolena prvním soudem navrhovaná poznámka a bylo proto změnou napadeného usnesení obnoviti usnesení soudu prvního, ovšem vzhledem na údaje podle druhého odstavce § 95 knih. zák. s tou opravou, že pohledávka žalobkyně je vymáhána žalobou co do zbytku 727.550 Kč s přísl.

Čís. 13462.

Proti vydražiteli nelze ani vložiti ani zaznamenati exekuční zástavní právo na vydražené nemovitosti, nebyl-li vydražitel, nesplniv ještě dražební podmínky, dosud zapsán jako její vlastník.

(Rozh. ze dne 19. dubna 1934, R I 352/34.)

Jakub W. vydražil nemovitost čis. vl. 846, jeho vlastnické právo však nebylo vloženo do pozemkové knihy, ježto dosud nesplnil dražební podmínky. Věřitel Jakuba W-a Dr. K. navrhl, aby byl povolen vklad

vlastnického práva pro Jakuba W-a k nemovitosti č. vl. 846 a aby byla povolena Dr. K-ovi exekuce vnuceným zřízením zástavního práva na nemovitosti vl. čís. 846 pro pohledávku navrhovatelovou za Jakubem W-em. Soud prvního stolu vyhověl návrhům Dr. K-a, rekursní soud návrhy Dr. K-a zamítl, máje za to, že nelze použítí ustanovení § 350, třetí odstavec, ex. ř., nesplnil-li, jak jest tomu v souzeném případě, vydražitel dražební podmínky, ježto by ani vydražitel sám nemohl žádati o vklad svého vlastnického práva, jehož nabytí příklepem.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Lze přisvědčiti právnímu názoru stěžovatelovu, že povinný jako vydražitel nabytí již příklepem vlastnického práva k vydražené nemovitosti (§ 237 ex. ř.). Z toho však ještě nevyplývá, že by mohla býti vedena proti němu exekuce vnuceným zřízením práva zástavního pro vykonatelnou pohledávku stěžovatelovu. Podle druhého odstavce § 88 ex. ř. platí pro povolení a výkon vkladu exekučního práva zástavního ustanovení obecného zákona knihovního ze dne 25. července 1871 čís. 95 ř. zák. a podle § 21 tohoto zákona mohou se dít zápisy jen proti tomu, kdo jest toho času, když se za ně žádá, zapsán v pozemkové knize za vlastníka nemovitosti, nebo se alespoň zároveň za vlastníka vloží nebo zaznamená. Stěžovatel připouští, že nelze zapsati povinného za vlastníka vydražené nemovitosti, poněvadž dosud nesplnil dražební podmínky (§ 237 ex. ř.). Důsledkem toho nelze však proti němu ani zapsati exekuční právo zástavní. Pokud se stěžovatel domáhá podle návrhu dovolacího rekursu, aby právo zástavní bylo po případě knihovně poznamenáno, přehlíží, že tento způsob exekuce není znám exekučnímu řádu. I kdyby se však mělo za to, že při tom jde jen o přepsání a že stěžovatel měl na mysli knihovní záznam, nikoliv poznámku, nebylo by ani v tomto rozsahu lze vyhověti žádosti, poněvadž i záznamu exekučního práva zástavního brání překážka právě uvedená.

Čís. 13463.

Bylo-li vyrovnací řízení zahájeno o jmění firmy kupce jednotlivce, bylo tím zahájeno o jmění kupce jednotlivce a výhoda § 12 se týká kupce jednotlivce.

(Rozh. ze dne 19. dubna 1934, R I 367/34.)

Exekuční soud odepřel výkon povolené exekuce, ježto o jmění dlužníka bylo zahájeno vyrovnací řízení. Rekursní soud nařídil výkon exekuce. Důvody: Napadené usnesení odepřelo výkon povolené exekuce, poněvadž prý o jmění povinné strany bylo zahájeno vyrovnací řízení. Rekurs napadá právem toto usnesení, ježto povinnou stranou je Rudolf L., kdežto vyrovnací řízení bylo zahájeno o jmění firmy Ch. L., tedy o jmění jiné právní osoby. Výhoda § 12 vyr. ř. se netýká proto povinného Rudolfa L-a, pročť jest vykonati exekuci proti němu povolenou.

Nejvyšší soud obnovil usnesení prvního soudu.